

Udover det kan man ikke sige, at denne Paragraf er uklar, idet den giver Lejlighed til at rydde Ejendommene i stor Udstrækning fra Bunden af.

Allerede ved Sagens Behandling i Fjor nævnte jeg fra Aarhus Eksempler paa, at Grundejere i deres Kontrakter har tilføjet en Bestemmelse, hvorefter Lejerne af 3 Værelses Lejligheder, for hvilke Huslejenævnet har fastsat en Leje af 475 Kr., saa snart Huslejeloven ophæves, er forpligtet til at betale indtil 325 Kr. mere, altsaa op til 800 Kr. for disse Lejligheder. Den Tilbøjelighed, som allerede den Gang var at spore, vil blive yderligere næret ved den Bestemmelse, der her er foreslaaet.

Det er ogsaa mærkværdigt at se, at den høje Regering og dens Parti her kræver denne store Frihed for Ejerne til at kunne opsigte Lejerne. Under andre Forhold, hvor det ikke drejer sig om Byerne og Bybefolkningen, har Venstre ikke været saa bange for at indskrænke Opsigelsesretten betydeligt. Jeg skal blot minde om Loven om Lejehuse paa Landet, der indeholder en Bestemmelse, som gør Lejerne af saadanne Huse uopsigelige i indtil 8 Aar. Det har man ikke haft nogen Betænkelighed ved at vedtage, men nu, hvor der er Tale om Opsigelighed i Byerne under Bolignøden, er man saa betænkelig, at det er ligefrem haarrejsende at tænke derpaa. Dette skyldes maaske Aarsager, man kan faa opklaret ved at se, hvorledes de politiske Forhold er i Byerne og paa Landet, og hvilken Tilslutning Venstre har eller venter at kunne faa i Byerne og paa Landet. Ellers kan jeg i alt Fald ingen Forklaring finde.

I den nuværende Lov har man en Bestemmelse, hvorefter umedgørlige Lejere, som overtræder Husordenen og ikke vil rette sig efter Værten eller tage Hensyn til deres Medbeboere, kan opsiges med Nævnets Tilladelse, og denne Bestemmelse er ogsaa benyttet, saa man kan ikke sige, at der ikke er noget Værn for Husejerne overfor urimelige og hensynsløse Lejere. Jeg skal nemlig gerne indrømme, at der ogsaa findes hensynsløse Lejere, og at der er Lejere, som ikke har været fri for i en utilbørlig Grad at benytte sig af den Beskyttelse, Boligloven ydede dem. Men det er ikke mange, og der er i alt Fald ikke nogen Grund til at gaa til en Forandring som den her foreslaaede,

for at faa de Folk holdt indenfor de rette Skranke; thi det kan opnaas efter den gældende Lov. Men her gaar man meget vidt. Lejeren skal ikke blot være ansvarlig for sin Husstand, men ogsaa for, at eventuelle logerende hos ham ikke forulemper Værten. Denne Bestemmelse forekommer mig at være ret forvirrende og at kunne medføre Vilkaarlighed i en uhyggelig Grad. Thi hvad vil det sige, at Ejeren er groft forulempet, og at en Lejer eller hans logerende forstyrrer Freden? Det er det aldeles umuligt at afgøre; det vil blive Kimen til Trætte i det uendelige, og Huslejenævnene, der nu har den gældende Lovs klare Bestemmelse, deres eget Skøn, at følge, vil blive indviklet i et saadant Virvar, at de maaske knap kan hitte ud af det. Men det er muligt ogsaa Meningen.

Dette at give Tilladelse til Opsigelse i en saa stor Udstrækning, uden at Nævnet kan gøre noget derimod, er i højeste Grad betænkeligt, saaledes som Forholdene nu en Gang er. Der er en vis Forbindelse mellem Lejereguleringen og Opsigelsesfristen. Det ene afhænger af det andet. I samme Grad man udvider Opsigelsesretten, i samme Grad svækker man Huslejereguleringen og gør Begrænsningen af Lejeopskruningen illusorisk. Man ophæver endvidere hele den nugældende Lovs Fremleje-paragraf, og hele Kontrollen forsvinder saa at sige med det samme. Nu skal jeg indrømme — jeg er altid villig til at indrømme, hvad det er ret og billigt at indrømme —, at der er enkelte Lejere, der har gjort sig uberettiget Fordel af Fremlejeretten. Det er godtgjort, at der er Lejere, som har sat et højst nødvendigt og ikke meget værdifuldt Møblement ind i en Stue, lejet den ud og faaet næsten lige saa meget for den Stue, som de selv gav Værten for hele Lejligheden. Det har selvfølgelig været egnet til at sætte ondt Blod, og her har Ejerne kunnet have Grund til at nære Misfornøjelse. Men det naturlige er saa at skærpe Kontrollen med Fremlejerne og ikke fuldstændig at give blankt op. Det her foreslaaede vil ikke føre til andet end, at en mulig uberettiget Fordel, som en Lejer har gjort sig, fortsættes, kun at det nu staaar Ejeren og Lejeren frit for at enes om at udnytte den i Fællesskab.

Men denne Bestemmelse medfører noget andet og højst beklageligt. Ophævelsen af